

29 november 2020, eerste zondag Advent, jaar B

**Lezingen: Jesaja 63, 16b-17.19b; 64, 2b-7
Marcus: 13, 33-37**

Homilie

Met de Advent begint volgens de liturgische kalender het kerkelijke jaar maar nu in de laatste weken van 2020 is dat een 'ongewoon' begin. Net zoals we vanaf het einde van de winter en in de overgang naar de lente in dit jaar de fameuze 'lockdown' meemaakten – en voor velen van ons vooral ondergingen met alle leed van dien – zijn we nu opnieuw in een situatie die contacten tussen mensen beperkt. Zelfs zo iets eenvoudigs als het aansteken van de eerste kaars op de Adventskrans kunnen we niet samen beleven in onze kerken. Gelukkig zijn vele kerkgebouwen wel open en kan op een bescheiden manier het begin van de Advent toch gemarkeerd worden.

De lezingen van vandaag – makkelijk te vinden op blz. 18 van *Kerk & leven* – zijn daarbij niet zo direct behulpzaam. De eerste lezing zet een aantal vers-delen uit de profeet Jesaja samen maar ik lees alleen in 'scheur toch de hemel open en daal af' een mogelijke verwijzing naar de geboorte van Jezus die we op Kerst met grote vreugde vieren. Maar dan moet je wel selectief lezen want het gaat verder hoofdzakelijk over een God van macht en over dienaren en hun zonden. Gelukkig is ook een ander geluid want de profeet noemt ook dat God tegemoet komt aan diegenen die met vreugde gerechtigheid beoefenen – ik kom daar nog even op terug aan het einde.

Het evangelie dan volgens Marcus – jawel, met het begin van een nieuw kerkelijk jaar schakelen we over van een 'A-jaar' met Matteüs als belangrijkste evangelist naar een 'B-jaar' waarin vooral lezingen uit Marcus worden genomen. Het is vandaag een wellicht niet zo onbekende tekst uit de tweede helft van Marcus waarin de evangelist de lezers voorbereidt op onverwachte gebeurtenissen in de toekomst en waarvan de samenvatting treffend klinkt "Weest waakzaam!" Daar kunnen we wel wat mee – Advent en de weg naar Kerstmis is inderdaad ook een tijd van aandachtige waakzaamheid en de kaarsen van de Adventskrans die u nu even in gedachten kan houden, zijn daar een goede uitdrukking van: elke zondag een grote stap erbij tot we uitkomen op 25 december. Maar Marcus zelf is ons hier niet echt tot steun want de beeldspraak in zijn evangelie staat in de opgang van Jezus naar Jerusalem en dus zijn ondergang door de dood op het kruis.

Gelezen vanuit een Advents-perspectief laten de beide lezingen mij dus wat op mijn honger... Je kan daar dan een draai aan geven door te wijzen op het 'magere jaar 2020' dat zich nu ook doorzet in voorlopig ook een 'magere Advent' maar daar ben ik niet zo vlug voor te vinden. Schriftteksten mogen mij wel een 'draai' geven maar er mijzelf in terug lezen vind ik al wel erg mager. Maar toch: het onvolprezen *Kerk & leven* van deze week doet een extra duik in het zakje op de eerste bladzijde met het licht van een eerste Adventskaars en met een treffende bezinningstekst "Onbetaalbaar" van Kris Buckinx. En zelfs de 'draai' die een Schrifttekst kan geven komt hier mooi terug in de slotverzen:

*Ze zijn on-be-taal-baar
zij die met vreugde gerechtigheid beoefenen
God zal hen tegemoetkomen.*

Een 'magere' Advent? Misschien proberen om er met Jesaja toch een 'draai' aan te geven!
Jan Jans